

O s w i a d c z e n i e

Rady Porozumienia

Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego
z dnia 8 maja 1982 r.

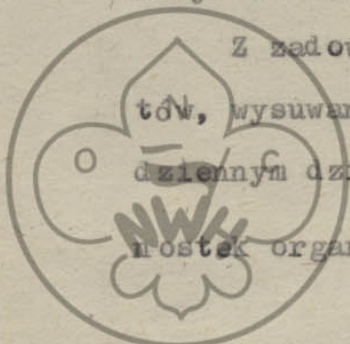
Podjmując przed kilkunastu miesiącami działalność w Kręgach Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego przyjęli instruktorzy, jako główny swój cel i wytyczne pracy - konsekwentną walkę o odnowę ruchu harcerskiego w Polsce - w kierunku przywracania ^{jego} podstaw i wartości ideowych, poszanowania prawdy, kształtowania wzorców moralnych w duchu najlepszych tradycji harcerstwa polskiego i rzeczywistej samorządności młodzieży.

Stanowisko to znalazło swe odbicie w takich dokumentach, jak:

- List otwarty instruktorów ZHP ze środowiska Krakowskiego
- Zasady Porozumienia KIHAM z 3.VI.1981 r.
- List Porozumienia KIHAM do VII Zjazdu ZHP z 15.III.1981 r.
- Oświadczenie ze zbiórki Porozumienia KIHAM w Bydgoszczy z dnia 12.IV.1981 r.
- Stanowisko, Apel i Uchwały Rady Porozumienia z dnia 13.IX.1981 / ogłoszone podczas Zlotu Jubileuszowego w Krakowie/
- Oświadczenie Rady Porozumienia z Wrocławia z 18.X.1981r.

Rada Porozumienia - działając w imieniu zrzeszonych Kręgów - w pełni podtrzymuje wytyczone w tych dokumentach zasady i drogi odnowy ruchu harcerskiego w Polsce.

Z zadowoleniem możemy stwierdzić, iż wiele inicjatyw i postulatów, wysuwanych przez Kręgi, znalazło swe urzeczywistnienie w codziennym działaniu licznych Szczepów i drużyn, wielu komend i jednostek organizacyjnych ZHP. Władze ZHP udzielały pomocy przy

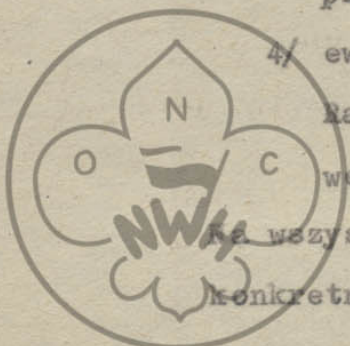

archiwum

organizowaniu Złotu 70-lecia Harcerstwa we wrześniu 1981 r. i podjęły - jako ogólnopolską akcję związkową - ideę Pogotowia Zimowego Harcerek i Harcerzy, zainicjowaną przez Radę Porozumienia KIHAM.

Liczne natomiast fakty i zjawiska z działalności tak centralnych, jak i terenowych władz ZHP wzbudzać muszą poważną troskę o rzetelność, autentyczność i trwałość procesu odnowy harcerstwa - aż do wyrażenia obaw, iż proces ten ulega konsekwentnemu zahamowaniu. Z wielkim przeto niepokojem sygnalizujemy tu niektóre przykłady i fakty, jak w szczególności:

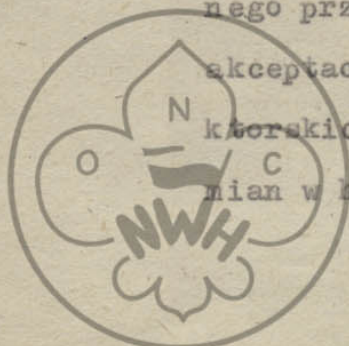
- 1/ rozwiązywanie i zawieszenie szeregu Kręgów KIHAM w Polsce - bez wiedzy Rady Porozumienia - co stanowi pogwałcenie Uchwały Nr. 8 Rady Naczelnej ZHP z dnia 19.VI.1981 r. w sprawie zasad Porozumienia KIHAM. Wystąpienie Rady Porozumienia z dn. 1.III.82 o wyjaśnienia i informacje w kwestiach powyższych - pozostawione zostało przez Główną Kwaterę ZHP bez jakiegokolwiek odpowiedzi.
  - 2/ niedopuszczalne naciski na instruktorów-członków KIHAM w kierunku zmuszania ich do zaprzestania działalności i występowania z Kręgów.
  - 3/ kampania napastliwych, a opartych na nieprawdziwych faktach i obraźliwych sformułowaniach - wystąpień pod adresem Rady Porozumienia, Kręgów oraz poszczególnych instruktorów KIHAM - wyrażanych w publikacjach i wystąpieniach oficjalnych.
  - 4/ ewolucja stanowiska kierowniczych organów ZHP wobec Rady Porozumienia i Kręgów z pozycji dyskusji i rzeczowego szukania rozwiązań - na pozycję nacisków i gróźb.
- Na wszystkie podane powyżej fakty dysponujemy szczegółowymi konkretnymi dowodami.

Zgodnie z oświadczeniami przedstawicieli władz państwowych Związek Harcerstwa Polskiego rozwijać ma swą działalność, jako samorządna i niezależna organizacja młodzieży. Nie ma żadnych - powtarzamy stanowczo: żadnych powodów i uzasadnień postępu, aby proces odradzania się i moralnej odnowy miał być wstrzymany i hamowany. Po to, aby zachować wiarygodność naszego Związku wobec młodzieży, odzyskać szerokie zaufanie w społeczeństwie - konieczne jest kontynuowanie pozytywnych przemian w ZHP w całą konsekwencją i wyrazistością, zwłaszcza w obecnym okresie pogłębiającego się wśród młodego pokolenia kryzysu ideowego.

Nie może być mowy o rzecznictwie spraw młodzieży ze strony ZHP, jeżeli przedtem Związek nie odzyska pełni zaufania młodego pokolenia, nie wejdzie w istotę bieżącej, aktualnej problematyki, nurtującej młode środowiska. Gdy są tacy, którzy dziś młodzież oskarżają - Związek Harcerstwa Polskiego powinien przyjąć na siebie rolę obrońcy młodzieży, która znalazła się we wszelkiego rodzaju trudnych osobistych sytuacjach, wskutek obiektywnych konfliktowych splotów wydarzeń w naszym kraju.

Uważamy, iż w dalszej intensywnej kontynuacji odnowy ruchu harcerskiego należy podjąć niezwłocznie wszechstronną dyskusję na temat zasad Prawa Harcerskiego i Zobowiązania Instruktorskiego, śledzić i oceniać praktyczne wyniki metodyczno-wychowawcze roty Przyrzeczenia Harcerskiego przyjmowanego według zalecanego przez Radę Porozumienia tekstu, badać stopień i formy akceptacji tak ze strony środowisk starszoharcerskich i instruktorskich, jak i szerokich rzesz społeczeństwa dla dróg przemian w harcerstwie.

Siedemdziesięcioletnie tradycje, dzisiejsza masowość Związku, znacznie, jakie w życiu polskiej młodzieży odgrywało i odgrywa harcerstwo skłania nas do stanowczego stwierdzenia, iż kierunki moralnych i ideowych przemian w ZHP nie są w żadnym razie tylko naszą wewnętrzną organizacyjną sprawą. Dlatego to dyskusja nad dalszymi drogami odnowy, rozwojem i przyszłością Związku Harcerstwa Polskiego musi mieć nadany szeroki charakter społeczny; dla rodziców setek tysięcy naszych harcerek i harcerzy nie jest - i nie może być - obojętne - kto, w jakim kierunku i w jakim duchu wychowuje ich dzieci, wpływa na ich postawy i wzory moralne.

Ważną rolę może i powinna odegrać tu prasa harcerska, zarówno centralna, jak i wydawnictwa terenowe, na łamach której winno się szeroko prezentować głosy dyskusyjne, poglądy i stanowiska - którym przyswiecać na cel najważniejszy: dobro polskiej młodzieży.

Czas nagli - dalsza zwłoka w rozwiązywaniu tych tak ważnych spraw naszego ruchu niczym nie byłaby usprawiedliwiona, a pomniejszałaby z każdą chwilą naszą wiarygodność ^{i możliwość} oddziaływania na młodzież.

Rada Porozumienia nadal zgłasza swą pełną gotowość realizowania swych zadań w procesie autentycznej odnowy ruchu harcerskiego - i oczekuje od władz harcerskich rzeczowego i pilnego działania.

Czuwaj!

Rada Porozumienia

Kręgowi Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja
Małkowskiego.

Kraków, dn. 8 maja 1982r.

za zgodności:

Przewodniczący Porozumienia
KIHAM

Stanisław Ozopowicz hm

archiwum